

- **Çocuğun Sanatsal Gelişimi**
- **Çocukların sanatsal gelişimi, onların bedensel, duygusal, sosyal ve düşünsel gelişimleriyle sıkı sıkıya bağlantılıdır. Lowenfeld'e göre çocukların gelişim özellikleri dikkate alındığında, onların sanatsal gelişim evreleri, buldukları yaşlardaki durumlarına göre beşe ayrılır (Artut, 2002 s.209).**
- • Karalama Dönemi (2–4 yaş)
- • Şema Öncesi Dönem (4–7 yaş)
- • Şematik Dönem (7–9 yaş)
- • Gerçekçilik Dönemi (9–12 yaş)
- • Mantık (Görünürde Doğalcılık) Dönemi (12–14)
- Araştırma konusuyla alakalı olarak sadece şema öncesi dönem ve şematik dönem incelenecektir.

Şema Öncesi Dönem (4-7 yaş):

Bu dönemde çocuklar, canlandırmak istedikleri nesne ya da kavramla,

düşünceleri arasında ilişki kurma kaygısını yaşamaya başladıklarından dolayı

kendilerine özgü biçimler yaratmaya başlarlar. Bunlar ilk benzetme çabalarıdır. 4

yaşlarında resimlerinde çöp adam diye tanınan çizimler görülür (Abacı, 2005

s.46).

6-7 yaşlarında insan çizimlerinde geometrik formları kullanmaya başlarlar. Bu

yaşlarda görülen tipik bir özellikte saydam (röntgen) resim özelliğidir. Yani bir evin içinin, duvarları yokmuş gibi çizilmesi içindeki eşyaların gösterilmesi gibi.

Resimleri yalnızca çizgilerden oluşmaz, çizgilerin oluşturduğu biçimlerin iç

kısımlarını da boyayarak yüzeyi renkle kapatabilirler. Renkler canlı ve özgür

kullanılsa da biraz biraz gerçek nesnelere renklerine bağlı kalınmaya başlanır

(Abacı, 2005 s.47).

Çocuğun 6 yaşına doğru resimlerinde ve diğer yaratıcı etkinliklerinde oranların

daha gerçekçi olmaya başladığı görülür. Nesnelere arası bağlantı ve mekan içine

yerleştirmede bir ilerleme görülür. Ayrıntılar çoğalır, figürler bir merkez etrafına

toplanmaya başlar ya da yer çizgisi dediğimiz çizgi üzerine anlamlı biçimde

dizilir (San, 1977 s.98).

Şematik Dönem (7-9 yaş):

Yoğun sanatsal etkinliklerin yaşandığı okul öncesi eğitiminin ardından

ilköğretime gelen çocuk, birdenbire yaşantısında hiç olmamış bir olguyla, üstelik

kuralları olan ve kurallara uymanın ölçülüp değerlendirildiği sanat ve sanat

eğitimi ile karşılaşır. Çocuk için yaşantının bir parçasıyken okulla birlikte ders

boyutuna indirgenen sanat, ifade etme aracının yazıya kaymasıyla çocukların

gündeminden uzaklaşır.

Çocuk bu dönemde çevresiyle somut ilişkilerinden elde ettiği imgeleri zihninde

işleyerek yeni şemalar oluşturur. Çocuğun özellikle bu dönemde, okuma yazma

öğrenmenin de etkisiyle, çalışmasını yazı ile destekleme ihtiyacı içinde olduğu

görülür. Çocuk bu yaşlarda farklı bakış açıları geliştirerek önemli gördüğü

ayrıntıları abartarak çizer.

Renkler de ise ilköğretime başladığında imgelerle düşünmekten uzaklaşıp

gerçeğe yönelmeye başlar. Bu durum resimlerindeki renkleri gerçeğe daha yakın

kılmaktadır.

Ustaca hazırlanmış programlarla ve sanatçı duyarlığı olan eğitimcilerle küçük

yaşlarda yakalanan sanatsallık ile gerçeği yansıtma becerisi bir arada

geliştirilmeye çalışılırsa, çocukların yaratıcı gücü kesintiye uğratılmadan sanat

eğitimlerine devam edebilirler (Abacı, 2005 s.49).

[Devamı İçin Tıklayınız](#)